Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per JosemiE el dl., 28/09/2026 - 00:00

Is 5,1-7
Fl 4,6-9
Mt 21,33-43

En entrar el mes d'octubre, sembla que ja enfilem, amb determinació, el nou curs. I entrar-hi amb agraïment (els propers dies son les "témpores d'acció de gràcies") possiblement sigui la millor manera de caminar per ell. Gratitud per tants béns rebuts. Confiança en el que hem de viure cada dia.

1.- Una història.
Hi ha, certament, un element històric a la base d'aquest relat. El poble d'Israel no ha realitzat l'encàrrec de poble escollit per transmetre l'amor de Déu a tota la humanitat i a tots els pobles. No només no ha realitzat la missió rebuda en l'elecció, sinó que entén aquesta elecció com a privilegi des del qual mirar amb aires de superioritat altres pobles. Es penja la medalla –condecoració: Nosaltres sí que som bons!

I Jesús, mitjançant aquesta paràbola, fa notar als dirigents del poble l'error i la perversió de les seves mirades. No han realitzat allò que Déu esperava d'ells.

2.- Un advertiment per a la comunitat cristiana.
La crida d'atenció de Jesús, a propòsit de la vivència del poble d'Israel, ha de portar-nos, avui, honestament, a plantejar-nos la fidelitat de l'Església al seu Senyor. Que no ens passi una cosa igual.

No podem oblidar que l'experiència de "ser de la seva colla" és, sempre, per a ser enviats. No per a presumir de "fotos amb Ell". La comunitat cristiana es fonamenta -i es reconstitueix, en moments de dificultats- en què se sap cridada pel mateix Jesús. Per aprendre d'Ell. Per ser d'Ell. I, així, amb aquesta experiència forta, posar-se convençudament, al servei del Regne. Al servei dels petits. La comunitat cristiana ha rebut la missió de proclamar la Bona Notícia del Regne. La comunitat cristiana és la continuadora –col.laboradora- de la missió del mateix Jesús: que hi hagi vida i vida en abundància.

Però a cops, és cert, s'ha apropiat de la missió. Com si fos possessió seva. Un advertiment que ha de tenir ben al davant per examinar la seva fidelitat.

Els fruits. Qüestions senzilles. Hem de preguntar-nos sovint, si servim. Si transmetem l'experiència d'un Déu que estima amb bogeria. Si ajudem a viure als altres. Si la nostra vida cristiana crea solidaritat i fraternitat. Si ajudem a que la vida creixi i sigui realment vida. Si ajudem a viure esperançadament. Ajudem a construir un món més humà i més just? Més reconciliat?
Cal que ens preguntem si som Bona Notícia. Bona notícia de part del Déu de Jesús. El Déu de la vida.

O, potser, estem molt ocupats "en les nostres coses", en les nostres tradicions i interessos? Potser tenim les temptacions d'oblidar l'encàrrec de cuidar la vinya... i "d'anar per lliure"? Potser, a cops, ens hem apropiat de la tasca i hem oblidat que som dipositaris d'una missió?
Preguntes a fer-nos, sempre, amb molta serenor. Honestament. Sense inquietuds ni nervis. Sempre a l'escolta de la Paraula de Déu.

3.- I una invitació personal.
Una triple invitació personal per a la nostra vida.
.- La invitació a buscar, sempre, l'autenticitat. A preguntar-me per les meves fidelitats i les meves motivacions fondes. Buscar el Regne de Déu i la seva justícia. No creure'm amo. Ni amb drets adquirits.
.- La invitació a anar amb els ulls ben oberts. A reconèixer tanta gent que -des d'on sigui, dintre i fora de l'Església- fa possible la vida humana. Humana. Justa i digna.
.- La invitació a la gratitud. A reconèixer el do i saber-me agraciat de poder col.laborar a la missió del Crist. Rebre-ho com a regal. I donar-ne gràcies.

Fotografia: Mercè Pares

ETIQUETES
FIDELITAT MISSIÓ GRATITUD